

отъ първите. И Господъ погледне къмъ добрите, погледне къмъ лошите и казва: „Много сѫ добри дѣцата ми!“ Тогава, взима Той отъ добрите деца и дава на лошите; пъкъ и отъ лошите взима и дава на добрите. Промрни прави Той! Затова тия деца негодуватъ и казватъ: много е търпеливъ Господъ?

„Защо Господъ заповѣдва на слѣнцето да изгрѣе и за добрите, и за злите.“ Казва Христосъ: „Бѫдете съвѣршени, като е съвѣршенъ Отецъ вашъ небесни!“ Въ малъкъ размѣръ и ние можемъ да бѫдемъ съвѣршени. Кога? — Слѣдъ като влѣземъ въ Духа на Истината. Тогава ние ще имаме еднъ новъ стремежъ, едно ново разбиране за самия животъ. Не казвамъ, че трѣбва да напуснемъ сегашния си животъ. Не, по никакъ начинъ не трѣбва да го напуснемъ. Ти искашъ да напуснашъ живота си, но така не се напушта той. Ти като имашъ да давашъ, бѣгашъ отъ градъ въ градъ, но кредиторътъ ти не те напушта, върви слѣдъ тебе, търси те. Не можешъ да се освободишъ лесно отъ него. Онзи, който има да взима отъ тебе, търси те, обича те той. Ти заминавашъ за единъ градъ, той подиръ ти. Каквото има да си вземе, ще го вземе и слѣдъ това ти казва: сега можешъ да отидешъ, кѫде то искашъ. Питамъ: ако лошите духове ни прѣслѣдватъ и ни привятъ пакости, защо правятъ това? — Иматъ да взиматъ отъ настъ. Пъкъ когато нѣкои добри духове ни помогатъ, защо правятъ това? — Иматъ да ни даватъ. Тѣй седи въпросътъ. Слѣдователно, и единитѣ и другитѣ ни търсятъ. И еднитѣ идватъ съзнателно, и другитѣ идватъ съзнателно. Еднитѣ казватъ: вие ни дѣл-